

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 70038/14
BUSINESS-INVESTIȚII PENTRU TOȚI S.A. și
LUX EDEM CONSULTING S.R.L.
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 25 martie 2021 într-un Comitet compus din:

Branko Lubarda, *Președinte*,

Carlo Ranzoni,

Pauliine Koskelo, *judecători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Având în vedere cererea menționată mai sus, depusă la 1 octombrie 2014,

Având în vedere declarația prezentată de către Guvernul reclamat, prin care a solicitat Curții să radieze cererea de pe rol,

Deliberând, decide următoarele:

ÎN FAPT ȘI PROCEDURA

Reclamantele, Business-Investiții pentru Toți S.A. și Lux Edem Consulting S.R.L., sunt două companii înregistrate în Republica Moldova. Ele au fost reprezentate în fața Curții de către dna I. Soțchi, avocat în Chișinău.

Plângerile reclamantelor în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, cu privire la inechitatea procedurii în fața Curții Supreme de Justiție, au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”).

După comunicare, Guvernul a inițiat o procedură de revizuire în fața Curții Supreme de Justiție, în scopul remedierii situației invocate de către reclamante. Printr-o încheiere din 31 iulie 2019, Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire a agentului guvernamental și a casat decizia care a stat la baza pretensei violări, recunoscând încălcarea drepturilor reclamantelor garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție. De asemenea, Curtea Supremă de Justiție a dispus o reexaminare a cauzei. Ulterior, prin decizia definitivă din 18 decembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a menținut deciziile judecătorești ale instanțelor inferioare, pronunțate în favoarea reclamantelor.

ÎN DREPT

Guvernul a informat Curtea că intenționa să formuleze o declarație unilaterală, în vederea remedierii problemelor ridicate prin plângerile formulate în prezenta cerere.

Declarația prevedea că Guvernul recunoștea încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție. De asemenea, Guvernul a notat că în rezultatul procedurii de revizuire inițiate de către el, Curtea Supremă remediase situația denunțată de către reclamante. În continuare, Guvernul a propus să achite reclamantelor, în comun, 2700 de euro (EUR) (două mii șapte sute de euro) pentru prejudicial material și moral, inclusiv costuri și cheltuieli. Această sumă va fi convertită în lei moldovenești conform ratei aplicabile la data transferului, va fi scutită de orice taxe care ar putea fi percepute și va fi achitată în termen de trei luni de la data notificării deciziei Curții. În cazul neachitării sumei respective în decursul perioadei sus-menționate de trei luni, Guvernul s-a angajat să plătească, de la expirarea acestei perioade până la efectuarea plății, o dobândă egală cu rata minimă a dobânzii la creditele acordate de către Banca Centrală Europeană și majorată cu trei puncte procentuale. Plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei.

Prin urmare, Guvernul a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

Printr-o scrisoare din 20 iulie 2020, reclamantele au indicat că nu erau satisfăcute de termenii declarației unilaterale.

Curtea notează că Articolul 37 § 1 (c) din Convenție îi permite să radieze o cerere de pe rol, în cazul în care:

„...din orice alt motiv constatat de Curte, continuarea examinării cererii nu se mai justifică”.

Astfel, potrivit Articolului 37 § 1 (c), Curtea poate radia cereri de pe rolul său în baza unei declarații unilaterale a Guvernului reclamat, chiar dacă reclamantul își dorește continuarea examinării cauzei sale (a se vedea, în particular, hotărârea *Tahsin Acar v. Turcia* (obiecții preliminare) [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI).

Având în vedere concesiile incluse în declarația Guvernului, precum și cuantumul compensației propuse – care este în concordanță cu sumele acordate în cauze similare – Curtea consideră că nu mai este justificată continuarea examinării cererii în partea prevăzută de declarația unilaterală a Guvernului (Articolul 37 § 1 (c)).

În lumina considerațiilor de mai sus, Curtea este satisfăcută că respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și prin Protocoalele sale nu impune continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

În cele din urmă, Curtea subliniază că, în cazul în care Guvernul eșuează să respecte termenii declarației sale unilaterale, cererea poate fi repusă pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 2 din Convenție (a se vedea *Josipović v. Serbia* (dec.), nr. 18369/07, 4 martie 2008).

În lumina celor menționate supra, este judicioasă radierea cererii de pe rol în partea prevăzută de declarația unilaterală a Guvernului, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

De asemenea, reclamantele s-au plâns, în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1, de neexecutarea a două hotărâri judecătorești definitive pronunțate în favoarea lor, potrivit cărora două companii private fuseseră obligate să achite reclamantelor diferite sume de bani. Reclamantele au pretins că neexecutarea s-ar fi datorat omisiunii instanțelor naționale de a aplica sechestru pe anumite bunuri ale pârâților în cadrul procedurilor care s-au finalizat cu adoptarea hotărârilor respective.

Curtea a examinat plângerea și consideră, în baza tuturor materialelor de care dispune și în măsura în care chestiunile invocate țin de competența sa, că aceasta este nefondată. Ea notează că principala problemă ridicată de către reclamante nu este omisiunea autorităților de executare de a-și îndeplini obligațiile lor, ci mai degrabă omisiunea instanțelor de a aplica sechestru pe bunurile care aparțineau companiilor pârâte în cadrul procedurilor judiciare. Chiar presupunând faptul că instanțelor naționale le-ar fi revenit o asemenea obligație, reclamantele nu au prezentat probe care să demonstreze că deciziile instanțelor de a nu aplica sechestru pe bunuri ar fi fost arbitrare la acel moment și că ele ar fi prezentat suficiente probe pertinente pentru a convinge instanțele de necesitatea sechestrării bunurilor respective.

Prin urmare, acest capăt de cerere este vădit nefondat și trebuie respins, în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Ia act de termenii declarației Guvernului reclamat și de modalitățile prevăzute pentru asigurarea respectării angajamentelor asumate astfel;

DECIZIA BUSINESS-INVESTIȚII PENTRU TOȚI S.A. ȘI LUX EDEM CONSULTING S.R.L.
v. REPUBLICA MOLDOVA

Decide să radieze de pe rol plângerea în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, cu privire la inechitatea procedurii în fața Curții Supreme de Justiție, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție;

Declară restul cererii inadmisibil.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 15 aprilie 2021.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct interimar

Branko Lubarda
Președinte